

Referat fra offentligt borgermøde med

Pernille Rosenkrantz-Theill

Vordingborg bibliotek mandag d. 19. maj kl. 19, 1. sal.

Pernille Rosenkrantz-Theill, formand for Folketingets Arbejdsmarkedsudvalg, nuværende folketingsmedlem og til næste valg opstillet i Vordingborg kreds, stiller op til dialogmøde med det lokale erhvervsliv, fagforeninger og borgere fra hele Vordingborg kommune. Hensigten er at diskutere, hvordan vi kan sikre nuværende og skabe nye offentlige og private arbejdspladser på det sydlige Sjælland. Hvilke rammebetingelser skal der til (herunder mobildækning, kreditgivning, huspriser og branding)?

Hvilket politisk arbejde skal der gøres?

Hvilke arbejdspladser kunne vi forestille os at skabe?

Referat: 16 deltagere + Poul Poulsen fra Sjællandske.

Pernille Rosenkrantz-Theill indledning:

I Stege billige forretningslokaler. Sindssygt mange mikrovirksomheder. Ufatteligt mange iværksættere.

Vordingborg kommune skal få fingre i ledige ejendomme i Algade og købe dem til markedsprisen og leje dem ud igen. Det bliver ikke så dyrt, fordi de så ikke længere vil stå tomme.

Usikker på om hovedgaden er for lang.

Det siger nogen, og det har andre steder virket at forkorte den.

Der bliver generelt talt for meget om de højtuddannede og for lidt om de kortuddannede.

I lokalområdet skal der være lærepladser nok (for få nu). Arbejdsgiverne skal tage et ansvar, og en mulighed, der ikke bruges nok, er at tage lærlinge ind på delkontrakter. Mange voksne på arbejdsmarkedet er ufaglærte, og de bør få foretaget en realkompetence vurdering og få en løn på 80 % af dagpengene + lån (kommende arbejdsmarkedsreform).

I den høje ende skal man forsøge at få akademiske uddannelser til nærområdet, som det er lykkedes Slagelse med en afdeling af Syddansk Universitet.

Det er fint nok med østeuropæere på det danske arbejdsmarked, men de skal arbejde på danske arbejdsvilkår, og det led et tilbageskridt da det blev afvist i byrådet i Vordingborg.

Gitte Kongstad, Vordingborg Lokalråd:

Ved Stensved afkørsel 41 har man en fin grund til Ikea. Byrådet har sendt flere breve, men Miljøloven er i vejen, da den kræver at sådanne byggerier lægges i nærheden af større byer, så der kræves en særlig dispensation. Ikea har for 1 år siden fået ny direktør.

Grethe Langesøe Wich, Vordingborg Lokalråd:

Vil disse ejendomme i Vordingborg hovedgade også blive solgt igen, hvis de blev opkøbt af kommunen?

Pernille Rosenkrantz-Theil, erhvervsmand, Klaus Farnov, formand for LO og Arbejdernes Boligselskab i Vordingborg:

Debatterede ejere af ejendomme i Algade, hvor der var divergens mellem Pernilles oplysninger om investeringsselskaber og erhvervsmandens oplysninger om, at det ofte var små erhvervsdrivende, og at lejerne allerede var sat ned i startleje. Han kaldte det et generelt fænomen i hele området fra Næstved og nedad, at det var svært at låne til noget, hvilket Farnov bekræftede, idet det var svært/umuligt for et par med arbejdsindtægter at låne i banker til indskuddet i Arbejdernes Boligselskab, selv om lånet alene drejede sig om 12-20.000. Rosenkrantz-Theil talte imod Farnovs idé om generel kommunal kautionering, men sagde at det kunne være en idé, når unge par ikke havde forældre i baghånden.

Bent Bischoff, nyudnævnt direktør Vordingborg Erhverv A/S, tidligere bankdirektør:

Han bekræftede, at bankerne ikke var glade for kaution, men hellere så arveforskud. Han sagde, at det store problem var, at priserne på boliger var urealistisk høje i mæglerbranchen og hos folk, der jo skulle have det igen, som de havde givet for nogle år siden. Det førte til rekordlange liggetider på huse på over 500 dage i Vordingborg og på 2.600 (!) dage på Møn.

Udenlandske investeringer havde historien imod sig, idet den sidste udenlandske virksomhed, der havde investeret stort i Danmark var i 1990. Vi må indse, at det drejer sig om hjælp til selvhjælp. Vores udgangspunkt er oven i købet, at 1/3 af borgerne er på offentlig forsørgelse. Vi må populært sagt hive os selv op ved hårrødderne.

Der skal skabes en stemning af stolthed over at drive virksomhed.

Det er et langt, sejt træk, og alle skal trække på samme hammel.

Han nævnte eksemplet med direktøren for Bisca, der boede i Middelfart, fordi hans børn var elitegymnaster, og der var sådan et projekt der, og hvis vi vil tiltrække erhvervsfolk, så må vi bygge mulighederne op i nærområdet.

Allan Huglstad, Borgerlisten:

Han gjorde opmærksom på, at i historisk lys så havde Vordingborg haft en særegen demografi og erhvervsudvikling. I den konkrete dagligdag her og nu havde han været på indkøb i Algade og havde måttet opleve, at han hverken kunne købe barbergrej, veksle eurosedler, købe blækpatroner, men hver gang blev henvist til Næstved og derfor også endte med at køre til Næstved Storcenter, købe disse artikler og mere end det. Han mente, at Borgcenteret var vores mulighed her og nu.

Pernille Rosenkrantz-Theil:

Hun fremhævede Stege for de anderledes produkter, det finurlige, mens man i Vordingborg havde sat sig mellem 2 stole ved hverken at have det almindelige eller det særlige.

Bent Bischoff:

Han sagde, at man var nødt til ikke at se glasset som halv tomt, men som halv fuldt. Han henviste til Horsens, der på 10 år havde ændret image fra at være en fængselsby til at være en kulturby med tårnhøje ambitioner, der fik halvdelen af EU værtskabet. Vordingborg led efter hans mening af den fejl, at man satsede i alle retninger af byen i stedet for at koncentrere indsatsen i centrum.

Klaus Farnov:

Han gjorde opmærksom på sognerådspolitikken.

Pernille Rosenkrantz-Theil:

Hun mente, at byerne Præstø, Stege og Vordingborg hver især måtte have et satsningsområde og nævnte for Præstøs vedkommende stranden og for Vordingborgs vedkommende hovedgaden.

Gitte Kongstad:

Hun gjorde opmærksom på, at man som tilflytter ikke følte sig velkommen, og at 30 % af tilflytterne flyttede igen. I Vordingborg er der en helt anden kultur end i København, hvor hun kom fra.

Nye idéer forstyrrede for meget her, mens hun mente, at der var højere til loftet på Møn, mens der i Vordingborg var embedsmandstraditioner. Man var forsigtige og turde ikke vove noget.

Hun slog til lyd for, at kommunen var for lille, at de spændende ting foregik i Region Sjælland. Hun talte for et samarbejde mellem kommuner og mellem erhvervschefer.

Pernille Rosenkrantz-Theil:

Hun mente ikke, at kommunen var for lille, men at man skulle blive bedre til at samarbejde på Sydsjælland, og at man skulle lave en valgkredsreform, så at valgkredsen blev større, således at flere kunne blive valgt i området og dermed øve en pression på Christiansborg på tværs af partierne. Hun talte om Fakse, Stevns og Vordingborg i den forbindelse.

Hun talte for sin egen lille kæphest om et legeland på Masnedø, hvor bygningerne var der til det.

Holger Rasmussen:

Han gjorde opmærksom på, at Danfoss havde etableret deres radiatorventilfabrik i Flensborg. Herudover gjorde han opmærksom på, at Vordingborg historisk havde begået en række fejltagelser, der kostede Maglemølle papirfabrik, Storcenteret og Centralsygehuset.

Leo Wæver, tidligere medlem af Vordingborg lokalråd:

Algade, så trist. Forretninger ofrer ikke en gang et par spots om natten. Besparelsesforslagene anså han for helt umulige, såsom at lade være med at have vand i Eros springvandet eller at fjerne blomsterkummerne.

Pernille Rosenkrantz-Theil:

Hun mente, at det gjaldt om at satse på 2. generation bioethanol, og at Sydsjælland ligesom Fyn satsede på 1-2 Mega investeringer og så lobbyede vedholdende for netop det. Hun gjorde opmærksom på muligheden for at energioptimere huse i Vordingborg kommune og slå sig op på det som kommune uden at det ville koste noget og henledte opmærksomheden på samarbejdet herom mellem Rockwool, Velux, Danfoss og en fjerde stor dansk virksomhed. Hun nævnte også muligheden for at flytte en del af universitetet til Møn i forbindelse med Kriegers Flak Vindmølleparken.

Niels Michelsen, bestyrelsesmedlem i Vordingborg Udviklingselskab og medejer af NA ejendomme I/S:

Han gjorde opmærksom på, at banker sagde nej til lån, selv når det var en sund forretning, og kunden selv havde de fleste af pengene.

Pernille Rosenkrantz-Theil:

Hun sagde, at sådan var situationen ikke i selve Vordingborg. Hun påpegede desuden den fremtidige forbindelse på 47 minutter til København, som ville resultere i stigende efterspørgsel efter huse i vores område på sigt. Det skræmmende omkring den historie var imidlertid, at embedsmændene uden videre havde ændret planerne, og at det på grund af svag politisk repræsentation kunne være gået igennem, uden at være opdaget,

hvis der ikke var blevet et stop i Vordingborg. Hun mente, at det næste store problem ville blive kombinationen af bankers tilbageholdenhed og så oversvømmede områder. Nord for Korsør er der således huse på pæle, men disse før attraktive huse har tabt meget i værdi.

Hun sagde, at det at der var givet weekendattest i landområder var et stort fremskridt, men derudover skulle faldefærdige huse rives ned, mens man skulle fastholde kulturcentre, og derfor var det godt med de 300 millioner kroner til formålet om nedrivning fra Landsbyggefonden, men det var langt fra nok.

Med hensyn til hussalg og værdier på huse, så gjorde hun opmærksom på, at det var hende og Mogens Nørgaard Pedersen fra Kristendemokraterne, som havde bekæmpet de afdragsfri lån, som havde bragt mange mennesker i uføre ved at spænde buen for hårdt sammenholdt med faldende huspriser under krisen.

Pernille Rosenkrantz-Theil, Allan Huglstad:

Major Allan Huglstad mente, at kasernen stadig var på vej mod lukning, og at de 100 arbejdspladser aldrig ville bosætte sig i Vordingborgområdet. Pernille Rosenkrantz-Theil modsagde ham ikke direkte, men sagde, at der var kæmpet hårdt for de 100 arbejdspladser ekstra på kasernen her og nu.

Holger Rasmussen:

Han foreslog, at Lindholm kunne bruges som fængsel i stedet for Gundslev.

Klaus Farnov:

Han gjorde opmærksom på, at der var kæmpet benhårdt for Lindholm og for kasernen på Christiansborg, men at Morten Østergaard havde været iskold omkring Lindholm, og at der var det reelle problem, at universiteterne har udstrakt selvstyre.

Pernille Rosenkrantz-Theil:

Hun mente, at Vordingborg skulle sætte universiteterne stævne for at flytte afdelinger hertil.

Bent Bischoff:

Universitetsafdeling ville medføre erhvervsudvikling og bosætning.

Niels Michelsen:

Slog til lyd for at man som forsøg skulle lade sommerhuse kunne blive købt af ud-lændinge.

Bent Bischoff:

Han advarede om, at det ville føre til 6 ugers årlig aktivitet i Vordingborg, ikke mere.

Niels Michelsen:

Han gjorde opmærksom på, at 1.000 arbejdspladser lå i turismen, mens 10.000 arbejdspladser lå i håndværk og industri, og at der derfor var større muligheder i at optimere denne side af erhvervslivet.

Klaus Farnov:

Han gjorde opmærksom på, at i Irland havde hele familier flyttet over, men under krisen havde polakkerne været taberne og gik på gaden og tiggede.

Pernille Rosenkrantz-Theil:

Hun ville i første omgang ikke købe erhvervsmandens idé om at sælge sommerhuse frit, men sagde at hvis alle andre initiativer ikke havde virket inden for de næste 10 år, så ville hun vende tilbage og se på idéen.

Hun talte i øvrigt også for, at man skulle se anderledes på aldersgrupperne i samfundet.

De 60-80 årige var bærerne af kulturlivet som ude i Hårbølle, mens det først var de over 80 årige, der generelt var gamle og ressourcetsvage.